

Gorenjec

List za gospodarstvo, socialno politiko in prosveto



Uredništvo in uprava, Strossmajerjev trg 1.
Telefon št. 73.

Leto XXIII.

Št. 29.

Kranj, 22. julija 1939

Izhaja vsako soboto.
Naročnina: celoletno 40- din, polletno 20- din,
četrtletno 10- din.

Slovenska katoliška prosveta

Ena izmed najznačilnejših pozitivnih lastnosti slovenskega naroda je, da se rad izobrazuje, da teži za napredkom, za večjo stopnjo prosvete in omike, da je ukazljive in v tej želji po pridobivanju novega znanja tudi dosega lepe uspehe. V težnji po večji duhovni izobrazbi, po razširjeni duševnega obzorja z različnih gledišč in vidikov je naš narod iznajdljiv ter uspešno tekmuje z velikimi evropskimi kulturnimi narodi tako v praktičnem znanstvenem udejstevovanju, kot v teoretičnih, abstraktnih učenjskih študijah in naukih.

Zato predhodna izvajanja lahko zaključimo s smelo trditvijo, da je narodni genij malega — v tem primeru našega, slovenskega — naroda večji, kot genij velikega iz prastare kulture vraslega in vzniklega naroda, ker relativno ustvarja več in večje duševne vrednote in proizvode svojega uma in duha, kot pa 40, ali 60 milijonski narod. Pri malem narodu so na delu vse narodove sile in plasti, so mobilizirane prav vse celice in edince narodovega organizma. Tako in samo tako morejo mali narodi uspešno tekmovati, ali pa tudi sodelovati z velikimi, bodisi v gospodarstvu, v političnem udejstevovanju, ali v znanosti in vedi.

Lepa knjiga je bila našemu narodu poleg šole vedno dobra prijateljica. Oziroma se za eno ali dve generaciji nazaj v tisto dobo, ko je pričela prihajati v slovensko hišo Mohorjeva knjiga, ki je učila in zabavala naše ljudstvo. Narod je takoj spoznal plemeniti namen izdajateljev Mohorjeve knjige in se je tega knjižnega daru oklenil z vso dušo. V tistih časih so bile šole po deželi še redko posejane. Enkrat ali dvakrat na teden je g. župnik v župnišču zbral otroke, jih učil krščanskega nauka, nekoliko branja in pisanja. Šole so se nahajale tedaj le v mestih, na kmetih je bil domači župnik edini izobraževalec.

In vendar, odkod je našel takorekoč neuki in nepisani narod toliko znanja, da je bral Mohorjevo knjigo in molitvenike in drugo čtivo. Iz neke prirojene inteligence so se ljudje naučili brati in za silo pisati drug od drugega, od staršev, od bratov ali sester, brez posebnih šol, učiteljev in učiteljic. Ze pred 50 ali 60 leti je bilo na kmetih malo analfabetov, kaj šele danes, ko se procent približuje ničli.

In zopet par desetletij pozneje pa vse do danes vidimo, kako glasno je narod zahteval šole, zahteval je slovenske gimnazije, zahteval je svojo domačo slovensko univerzo, slovenske knjige in učila, slovensko uradništvo in učiteljsko, dokler ni v novi državi Jugoslaviji uresničil svojih sanj in ciljev. Predaleč bi zašli, če bi opisovali vse te podrobne borbe, delo, pridobitve, ki danes stavlajo slovenski narod v kulturnem pogledu ob bok velikim sosednjim narodom.

Slovenska prosveta, slovenska kultura je bila vedno v zvezi s katolištvom. Katoliški duhovniki so bili v času — ko je primanjkovalo slovenske laične inteligence, ali pa je bila narodno nezavedna in mlačna — ustanovitelji, pionirji in nosilci slovenske prosvete in kulture. Kot so bili duhovniki, kot smo že preje rekli, prvi učitelji na kmetih, tako so bili zopet prvi voditelji, ko se je pričelo pri nas buditi prosvetno delo, ki se je iz malih počtkov razraslo v današnje mogočno stavbo in organizacijo „Prosvetne zveze“ z vsemi odseki, pododseki, oddelki in krožki.

Navdušenje za prosvetno delo je zajelo vso deželo, širi se od vasi do vasi, prepreglo je vse fare, mesta, trge in gorska naselja. Kako ogromno, neprecenljivo je prosvetno in kulturno delo, katerega opravijo naša prosvetna društva z vsemi svojimi telovadnimi, pevskimi, dramatičnimi in podobnimi odseki. Kako velika je požrtvovalnost naših fantov in deklet, pa najsi bodo to kmečki sinovi, ali delavci in delavke, ali pa meščani, dijaki, izobraženci, ko v zimskih mesecih, večer za večerom prebijejo v prosvetnih domovih in telovadnicah, ko se pripravljajo za telovadni

Kristus Kralj in naš narod

Po smrti kralja Salomona, skupnega vladarja vseh izraelskih rodov l. 929 pr. Kr. se je država razdelila v dve kraljestvi, severno ali Izraelovo ter južno ali Judovo kraljestvo. Severno je obstalo samo okrog 200 let (929—722). Najslabši kralj tega Izraelovega kraljestva je bil Ahab, ki je pod vplivom svoje poganske žene Jezabele uvedel malikovanje in postavil 450 poganskih duhovnikov, ki so častili malika Baala. Prerok Elija hoče kralja in ljudstvo sprebrniti. Zato stopi pred kralja in mu predlaga, naj Bog razsodi o pravi veri na gori Karmelu. Kralj v to privoli in zbere ljudstvo in malikovalske duhovnike. Tedaj reče Elija pred vsem ljudstvom: „Kako dolgo šepate na dve strani? Če je Gospod (Jahve) Bog, hodite za njim; če pa Baal, hodite za tem!“ (3 Kralj 18, 21). Nato so Baalovi duhovniki pripravili daritev in enako tudi prerok Elija, ognja pa niso podtaknili, kajti Elija je dejal: „Kateri bog bo uslišal po ognju (in poslal ogenj, da použije darove), ta boji Bog!“ (3 Kralj 18, 42). Baalovi duhovniki niso mogli priklicati ognja z nebes. Ko pa je Elija molil k Bogu in prosil za ogenj, je padel ogenj in použil daritev.“ Ko je vse ljudstvo to videlo, je padlo na obraz in reklo: „Gospod (Jahve) sam je Bog, Gospod (Jahve) sam je Bog!“ (Kralj 18, 39).

Tako je prerok Elija prepričal ljudstvo s kraljem vred, da je njihov Bog pravi Bog in da so maliki nič vredni. S tem je tudi dokazal, kako nespametno je njihovo šepanje na dve strani, njihovo omahovanje med pravim Bogom in ničnimi maliki.

Kongres Kristusa Kralja hoče tudi naše ljudstvo, naš narod navdušiti, da se oklene samo Kristusa Kralja, da ne šepa več na dve strani, da ne omahuje med Kristusom in Belialom t. j. hudim duhom, ničvrednostjo, malikovanjem verskih zmot, prevar in pregreh.

Naš narod je že ponovno javno izjavil, da noče šepati na dve strani, da noče omahovati med Bogom in Belialom. Posebno slovesno je to storil na V. katoliškem shodu v Ljubljani dne 26. avgusta 1923. Po sv. maši na Kongresnem trgu je škof dr. A. B. Ječlič pred krasno Groharjevo sliko Srca Jezusovega glasno molil posvetitev slovenskega naroda presv. Srcu Kristusa Kralja in vsa množica na polnem Kongresnem trgu je za njim ponavljala. V tej posvetilni molitvi je slovenski narod izpovedal: „Presveto Srce Jezusovo... tebe proglasimo za Kralja... Po tvoji dobroti so naši pradedje v davnih vekih stopili v tvojo cerkev. Tvoja ljubezen je z božjo vero narod krepila in tolažila. In iz studenca tvoje milosti narod vsekdar zajemlje moč, da se rešuje iz nizkih strasti in vzdiguje k lepoti poštenja. Sprejmi našo nepreklicno zvezo: odpovemo se vsemu, kar obsoja tvoja pravičnost, ljubimo vse, kar je ljubo tebi, obžalujemo vse, kar je tebe za-

naslop, za akademijo, za igro, za pevski koncert. In ko se spomladi odpro letna telovadišča in pride čas večjih zunanjih nastopov, ki se kar vrste nedeljo za nedeljo, zdaj tu, zdaj tam, koliko je zopet dela, priprav in truda, pa tudi kakšno navdušenje vlada povsod, čeprav je vse to delo neplačano. Vsako poletje se poleg obstoječih odpirajo in blagoslavljajo novi prosvetni domovi — žarišča in ognjišča krščanske, slovenske prosvete in omike — praznujejo se z vso slovesnostjo jubilejne obletnice „Prosvetnih društev“, vršijo se prosvetni tabori in telovadni nastopi, katere vsako leto opravijo vsa društva in odseki, poleg udeležbe in nastopov na velikih prosvetnih in mladinskih prireditvah (primerjaj lanske mladinske dneve v Ljubljani in letošnje v Mariboru). Blagoslavljajo se novi prapori, odpirajo nova telovadišča in polagajo temeljni kamni za novo prosvetno delo.

Kako lepa, ogromna in impozantna bi bila slika, če bi mogli zajeti vse to podrobno prosvetno, duševno in telesno — vzgojno delo naše navdušene mladine v eno samo mogočno in vidno enoto.

lilo. Kraljuj nami Kraljuj našemu razumu z resnico svetega evangelija, kraljuj naši volji z lepoto kreposti, kraljuj našemu srcu z lepoto svoje božje ljubezni... Tvoji smo, tvoji hočemo biti. Sprejmi za svoje vse naše družine, naše občine, vse pokrajine, vso domovino: posvečen bodi tebi ves narod!“

Na mednarodnem kongresu Kristusa Kralja hočejo zastopniki raznih narodov slaviti Kristusa Kralja, njegovo moč in njegovo oblast, ter iskati pota, da bi v tej dobi, ko pluskajo tudi ob naš čolnikek našega naroda valovi brezboštva, zakraljeval Kristus v naših dušah, v naših družinah, v naših občinah in pokrajinah, v vsej naši domovini, v vsem našem zasebnem in javnem življenju, v vsem našem kulturnem in socialnem delovanju. Kristus naj bo naš Kralj, ki se ga držimo v naših mislih, naših željah, naših dejanjih vselej in povsod. Kristus in samo Kristus bodi naše geslo! Nanj hočemo misliti, zanj hočemo delati, zaradi njega se žrtvovati, ker tako on hoče.

V našem mišljenju, življenju in delovanju ne sme biti nič šepanja na dve strani, nič omahovanja med Kristusom in Belialom. Ne smemo biti taki, kakor tisti pastirčki, ki so imeli na paši lep ogenj; preden pa so odšli zvečer domov, so vrgli od ognja goreč ogorek proč za hudega duha, da bi še tudi ta imel svoj ogenj. To je podoba sodobnega polovičarstva.

Iz tega polovičarstva, iz tega šepanja na dve strani, se norčujejo celo moderni pogani. Ti ne verujejo v Boga in se ne drže v ničemer božjih zapovedi, so celi, zavedni in dosledni pogani. Sodobne katoličane pa imenujejo šepajoče katoličane, ker šepajo na dve strani, omahujejo med Kristusom in poganstvom. S krstnim listom in morebiti tudi z usti, molitvijo, obiskovanjem cerkva, izpovedujejo vero v Boga, v Kristusa, s svojimi deli ga pa tajijo, živijo kot pogani, moleče malike poganske javnosti, pregrešnih strasti, oduškega zatiranja svojega bližnjega.

Kongres Kristusa Kralja hoče odpraviti tako nedoslednost, tako neodločnost, tako površnost, tako šepanje na dve strani. Pri mednarodnem evharističnem kongresu v Rimu l. 1922 je pri slovesni procesiji strumno korakala tudi mladeniška organizacija z zastavo na kateri je bil napis: „Christo o morte“ — Kristus ali smrt! To jim je pomenilo: raje umreti kot Kristusa zatajiti.

Tako odločnost hoče učiti kongres Kristusa Kralja. „Kristus ali smrt“ naj bi imel za geslo vsak človek, vsaka družina, vsako društvo, vsaka šola, vsaka občina, vsaka pokrajina, ves narod, da bi vsa domovina lahko ne samo z usti, ampak tudi z dejanji vedno in povsod izpovedovala: „Kristus kraljuj, Kristus znaugaj, v hostiji sveti nam gospoduj!“

Slovenska katoliška prosveta je kakor lep, bujno vrasel šopek domačih rož, ki obetajo veliko cvetja, je kakor mlado drevo v pomladi, ko cvete in zeleni in prinaša obilo sadu; je kakor njiva polna brstečega klasja, ki kaže obilno žetev.

Odkar je slovenski katoliški prosveti po prestatih letih strahote, mraku in preganjanja, prizadejana od zločinskih roke, zopet odprla vrata v svetlo bodočnost njen varuh in čuvar, slovenski voditelj in predsednik senata g. dr. Korošec, se prosveta najlepše razvija in uspešno raste v naše veselje, čast in ponos. Skoro v vsaki fari, ali večji vasi, mestu in trgu se danes poleg cerkve in šole ponosno dvigajo kvišku lepi, moderni, ljudski prosvetni namenjeni prosvetni domovi. V njih pa se vadi, vežba in uri ter izobrazuje slovenska katoliška mladina, ki svoje življenje, svoje delo in znanje ter trud posveča Bogu, kralju in domovini, ki bo pripravljena braniti svojo vero, svoj rod in svoj dom. Na tej poti, pri teh smernicah slovenske katoliške prosvete, draga mladina, vztrajaj vse dotlej, da bodo uresničeni vsi tvoji ideali, smotri in upi. sg.

Kranjska dekanija na kongresu KK

Reditelji kranjske dekanije na kongresu Kristusa Kralja odhajamo iz Kranja v soboto 29. julija ob 6. uri zjutraj. Pri tem vlaku bomo imeli rezervirane 3 vagone. Oskrbite si pri vašem rediteljskem vodstvu takoj železniško karto in legitimacijo obr. K 14. kar stane dan 7.50. Železniška karta velja tudi za povratek.

Vsa druga navodila, po katerih se točno ravnajte, dobite pri vašem rediteljskem vodstvu. Zivel Kristus Kralj!

Za rediteljski zbor kranjske dekanije:
K. Ham.

Vse župne urade naše dekanije prosimo, da najkasneje do torka 25. t. m. prijavijo število mladine, ki se bo 29. julija udeležila kongresa Kristusa Kralja. Da zamoremo pravočasno pri kranjski železniški postaji za naše mlade udeležence preskrbeti zadostno število vagonov ali pa posebni vlak, aurno prosimo, da pohitite s prijavami. Voditelji mladine naj pravočasno okrbijo izletniško skupno vozovnico in od šolskega vodstva potrebno potrdilo.

Gorenjska mladina izstopa v Ljubljani na gorenjskem kolodvoru in gre v spremstvu svojih voditeljev in rediteljev na stadion. Vrača se iz Ljubljane ravnotako iz gorenjskega kolodvora. Za odhod iz Kranja je predviden vlak, ki odhaja ob 6.38 zjutraj. Za povratek pa vlak, ki odhaja iz Ljubljane-Siška ob 14.40.

Fantom in dekletom v krojih! Noben kroj naj ne ostane doma! Kroji bodo tvorili v procesiji posebno skupino. Držite se navodil rediteljev!

Četrtnska vožnja! Odobrena je četrtnska vožnja na državnih železnih udeležencem mednarodnega kongresa Kristusa Kralja iz naše države in inozemstva, ki bo v Ljubljani od 25. do 30. julija 1939.

Udeleženci kupijo polovično karto do Ljubljane obenem z železniško legitimacijo K 14. ki jim veljata za brezplačen povratek. Popust velja za odhod od 25. do 30. julija, za povratek pa od 30. julija do 2. avgusta t. l. v vseh razredih brzih in potniških vlakov.

Da bi se simbolj omilil naval, vam priporočamo, da nabavite vozovnice pri „Putniku“ že dan — dva pred vašim odhodom. Za šolsko mladino, ki ima v spremstvu svojih učiteljev pravico na četrtnsko vožnjo, se prav tako dobe pri „Putniku“ skupinske vozne karte v obe smeri, na katero ugodnost že danes opozarjamo ugl. učiteljsvo.

Kranjski mladini. Za vso mladino, ki se udeleži kongresa, bo v petek popoldne ob 5. v župni cerkvi sv. spoved, da bodo mogli otroci biti v soboto na Stadionu pri skupnem otroškem obhajilu. V Ljubljani ne bo prilike za spoved. V petek po osmi maši naj se katehetu pred župno cerkvijo prijavijo otroci, ki še niso prijavljeni. Prav tako naj takrat povedo tisti, ki so se že prijavili, pa ne nameravajo iti na kongres. To je potrebno radi četrtnske vožnje.

Članom Prosvetnega društva! V procesiji se priključite skupini za društveno zastavo. Po možnosti naj bo čim več narodnih noš, ki naj gredo pri Prosvetnem društvu!

Vsem pripravljajlnim odborom, župnim uradom. Vse krajevne pripravljajlne odbore ali župne urade, ki še niso odposlali rdečih dopisnic lepo prosimo, da jih najkasneje do 24. t. m. odpošljejo in s tem omogočijo stanovanjskemu odseku, da bo mogoč pravočasno pripraviti in preskrbeti zadostno število prenočišč. V slučaju, da iz vaše župnije v kongresnih dneh nihče prenočišča ne bo potreboval, vrnite dopisnice prazne!

Četrtnska vožnja za kongres Kristusa Kralja odobrena.

Belgrad, 20. julija. Namestnik prometnega ministra dr. Kulenović je z odlokom št. 68.706, z dne 19. t. m. odobril četrtnsko vožnjo za VSE udeležence kongresa Kristusa Kralja v Ljubljani.

PODBREZJE

Okrožni tabor ob 30-letnici „Prosvetnega društva“ bo 20. avgusta v Podbrezjah. Prireditelji bo poldnevna. Zjutraj ob 6. uri se bo v župni cerkvi darovala sv. maša za umrle družbene člane. Ob 13. uri zbirališče in spreved do farne cerkve, kjer bodo ob 2. uri slovesne litanije, nato pa na tabornem prostoru slavnostno zborovanje, okrožni telodadni nastop, nakar se razvije prosta zabava s srečolovom itd. Sodelovala bo priznana tržiška godba. Ta prireditev naj bo prireditev ne le tržiškega okrožja, ampak vse Gorenjske, zato že sedaj opozarjamo nanjo vsa bratska društva in odseke. 20. avgusta se zberemo vsi v Podbrezjah, da tam preizkusimo svoje mlade sile in slovesno proslavimo 30-letnico podbreške prosvete! — Bog in narod!

MOŠNJE - BREZJE

V nedeljo smo imeli v naši fazi dan priprave na kongres Kristusa Kralja. Ob 8. uri zvečer so bile litanije v lepo prenovljeni župni cerkvi v Mošnjah zatem pa se je formalna dolga procesija z bakljami k idlični cerkvi na Otoku. Kako veličasten je bil pogled na to gorečo kačo, ki se je med slovesnim zvonjenjem zvonov in petjem verskih pesmi vila proti otoškemu gričku! Tam smo se ustavili pred euharističnim križem, ki je bil ves okrašen in slavnostno razsvetljen. Globoko, v dušo segajoče govore sta imela g. P. Otmar Postner in bogoslovec g. Šivic Ludovik. S petjem pesmi „Povsod Boga“ je bila ta prirska slovesnost končana. Bog daj, da bi tudi naša prireditev pripomogla k temu, da bi kongres obrnil bogate sadove!

Kongresne knjižice in znake dobite v župnem uradu v Mošnjah in v samostanu na Brezjah. Prosimo vse župljane, da segaajo po njih, da bo naša župnija na kongresu zastopana v častnem številu!

Nova maša. V nedeljo 23. julija bo ob 10. dopoldne imel na Brezjah posvetitev nove maše g. P. Pavlin Heybal, sin organista g. Heybala iz Mošenj. Njegov pridigar je g. P. Otmar.

Obrtniška tombola

Vse tovariše obrtnike prosimo, da z ozirom na okrožnico pripravijo pravočasno dobitke, ker bo razstava teh v prostorih gimnazije v Kranju. S tem bo vsak podjetnik tudi svoje delo predstavil javnosti in bo to reklama še posebej za naše izdelke, tako za posameznika, kakor za celoto. Zato prosimo da skrbite, da bo vse pravočasno preskrbljeno in po dogovoru narejeno. Za zbiranje posameznih dobitkov pa prosimo poverjenike po vaseh, da običeje vse obrtnike svojega okolišja ter nas obveste. Istotako naj vsak obrtnik prodaja določeno število tablic, ter naj vse nadaljno uredi v pisarni Združenja v Kocbekovi hiši, ki ves dan posluje in se dobe vse informacije ter navodila.

Tovariši, vsak naj po svojih močeh pomaga, da se uresniči naš načrt ter da s svojo stanovsko zavestjo izvedemo to skupno zamisel, ki

bo pokazala, da tudi obrtniki znamo in moremo kaj napraviti za našo stvar, da bo tako dalo vzpodbudo in ugled naši skupnosti.

Vse edince Obrtniških društev in organizacij, pa prosimo, da nas podpro, ker bomo tudi mi v enakem slučaju vrnili.

Obrtniška tombola. Vse tovariše obrtnike prosimo, da izrabijo zadnje dni za agitacijo za našo tombolo, v prvi vrsti pa jih prosimo, da vsaj do 1. avgusta t. l. zberejo od svojih tov. obrtnikov vse za tombolo pripravljene in namenjene dobitke ter po možnosti naberejo še nove. Dobitke oddajte v pisarno Združenja, vsaj do zgoraj omenjenega roka.

IZLETI

Od 12. do 13. avgusta z avtobusom v Gorico, Sv. Goro, Dobrodo in Trst. Vožnja in potni list din 140.—

Od 13. do 15. avgusta na Veliki Klek (Grossglockner) din 250.—

Od 14. do 15. avgusta na Sv. Višarje din 75.—

Prijavite se v Izletni pisarni M. Okorn, Ljubljana, Frančiškanska, 3 ali pa: Štanko Umnik, Predoslje 70, telefon 74.

Šport

STRELSKE VAJE.

Vsako nedeljo in praznik se vršijo strelske vaje na strelišču v Struzevem. Obisk je posebno letos jako zadovoljiv, saj se je postrelilo že nad 4000 nabojev ter je pričakovati, da bo strelska družina v Kranju izvežbala velik kader dobrih strelcev, ki jih lo lahko pošiljala na vsa družinska tekmovanja v sosesčini, na okrožne in državne tekme in upamo, do bodo kranjski strelci tudi odslej prav častno zastopali našo metropolo. Pa tudi naše dane prav pridno vežbajo in konkurirajo z izvežbanimi strelci. Zadnjo nedeljo se je med drugimi prav posebno „odrezala“ ga. Martinuzzi, ki je dosegla od 5 strelav 39 točk na tarči 200 m in to z vojaško puško. Le tako naprej! Municija je kot prej po din 250 za člane in po din 3.— za ne člane za 5 komadov. Strelja lahko vsakdo! Novi člani se sprejemajo na strelišču, od navzočega odbornika.

FILM

Z ozirom na članek, ki je bil priobčen v zadnji številki „Gorenjca“ pod rubriko „Film“, sporočamo avtorju istega in vsem, ki so prisostvovali predstavi filma „Kralj pustolovcev“, ob 4. uri, da defekt, katerega obravnava članek, ni nastal po naši krivdi, temveč vsled kratkega stika, ki je nastal vsled slabega vremena na električnem omrežju občine Strazišče. Pripominjamo, da more v našem kinu samo „vis maior“ prekiniti predstave. Nikakor pa nismo nikdar in ne bomo prekiniteli predstav radi slabe kopije ali starega filma, kajti naše geslo pri nabavi filmov je: „Najnovejšo in najboljšo“.

Uprava kina Smartinski dom.

Kmetijstvo

Banovinska kmetijska šola Sv. Jurij ob juž. žel. prične 15. septembra novo šolsko leto 1939-40, ki bo trajalo 11 in pol meseca, končalo torej 31. avgusta 1940. Lastnoročno pisane prošnje za sprejem je do 1. avgusta vpsolati na upravo šole. Prošnji, opremljeni z din 10.— banovinski kolkom, je priložiti, krstni list, domovnico, navrstveno in zadnje šolsko pričevalo ter obvezo starišev, z banovinskim kolkom din 4.—, da bodo krili stroške šolanja, v kolikor na nje odpadejo; ter izjavo, da bo njih sin ostal pozneje na domači kmetiji, v nasprotnem slučaju pa, da povrnejo zavodu prejeto podporo iz javnih sredstev. Oni, ki že banovinsko podporo, naj prilože uradno potrdilo davčne uprave o višini davkov in velikosti posestva. V prošnji je tudi navesti točen naslov in zadnjo pošto. Prosilci morajo biti telesno in duševno zdravi, dovolj razviti, najmanj 16. največ 25 let stari, ki so z dobrim uspehom dovršili osnovno šolo. V svoji prošnji se morajo zavezati, da bodo natančno izpolnjevali svoje dolžnosti in se podredili zavodovim predpisom. Vsi gojenci stanujejo v zavodu, kjer imajo vso oskrbo. Oskrbovalnina znaša din 100.— do 500.— mesečno po premoženjskih razmerah prosilca. K celotni oskrbini din 300.— prispeva kr. banska uprava za vsakega gojenca primeren znesek, odmerjen po gospodarskem stanju staršev. Pa tudi sreski kmetijski odbori dovojujejo revnejšim proslcem podpore. Sprejeti bodo v prvi vrsti kmetski sinovi, za katere se predvideva, da bodo ostali na kmetijah kot bodoči gospodarji.

Uprava.

MALI OGLASI

Za vsako besedo v malih oglasih se plača D. 0*50. Najmanjši znesek je 8 D.

Važno! Modroce, otomane, spalne divane i. t. d. izdeluje solidno in po nizki ceni BERNARD MAKŠ, tapetnik Na skali 5 (v hiši g. Šipica).

Dober krojaški pomočnik, ki zna igrati pri godbi dobi stalno službo. Naslov v upravi lista.

Kamenje za zidanje se prodaja. Župnišče Veleovo, p. Cerklje, Gorenjsko.

Prodaja se dobro vpeljana mlékarna radi preselitve. Poizve se v upravi „Gorenjca“.

Prodaja večje dobro ohranjeno otroško posteljo. Naslov v upravi „Gorenjca“.

Naprodaj dvostanovanjska hiša v Kranju. Naslov v upravi „Gorenjca“.

Gospod išče prazno sobo v mestu. Ponudbe na upravo „Gorenjca“ pod „Šoten in čireu“.

Nalivno pero se je našlo na podnožju novih stopnic v Strazišču. Dobi se proti odškodnini za objavo v „Gorenjcu“ v upravi lista.

Oddaja se dvosobno stanovanje z vsemi pritliklami in z 300 m² vrta, ob gozdu najlepše

lege mesta Kranja ter razgledno točko in vseni ugodnostmi. Na razpolago je tudi brezplačno radio zabava. Vselitev po dogovoru. Cena nizka. Poizve se v upravi „Gorenjca“.

Prodaja se gozdna parcela v bližini Kokrice 3/4 ure iz Kranja. Naslov v upravi „Gorenjca“.

PREKLIC

Podpisani Sodnik Jakob iz Strazišča obžalujem in preklicujem neresnične vesti, katere sem vsled pomote govoril o Bevku Rudolfu, hišnem posestniku iz Strazišča in se mu zahvaljujem, da je odstopil od tožbe. Strazišče 20. julija 1939.

Sodnik Jakob.

V Gorenjski oblačilnici v Kranju, dobite najtrpežnejše modne, športne in delovne obleke itd. — — — Kot krojača bova postregla najboljše in najceneje. — Se priporočava **Čenčič Štefan in Kozelj Franc**



VIDOVANSKO o. 6

Vina

Za težko delo je močno vino! Dobite ga najlažje v Centralni vinarni v Ljubljani, Frankopanska ulica 11.

Couch zofe, otomane, divane



in vse tapetniške izdelke izvršuje točno in solidno

V. TONEJC tapetnik, Kranj

Gospodinje — uradniki — delavci
POZORI OTVORITEV **POZORI**
mlekarne z zajtrkovalnico
in
trgovine z mešanim blagom
v soboto, dne 15. julija
BIZJAK - KRANJ
Tyrševa cesta št. 14. (pri novi šoli)

Mimica Zagorska:

25

Marija Taborska

(Zgodovinska povest iz dobe turških časov.)

(Dalje.)

„Fant, ti si se že nocej zagledal vanjo.“
„Kaj šel!“
„Po očeh te poznam. Nečeš priznati resnice svojemu očetu? Ti imaš dekleta rad.“
„O, nič ne,“ se je zlagal Martin, potem je pa hitro šel očetu izpred oči.
Tisti večer mu misel na Polonico nikjer ni dala miru. Kjer je hodil, povsod so ga spremljale njene temnorjave, skoro črne oči in povsod se mu je smehljali beli obrazek z žametnimi rdečimi lici. „Kako rdeče ustnica ima,“ je pomišljal Martin, kakor mak. In lase črne, svetljo se ji.“
Zazdela se mu je še bolj zala kakor sestra Micka.
Ni imel obstanka. Ponoči se je napolil v Podtabor. Na oknu kamrice so cveteli nageljni, Martin pa ni upal potrkati, ker ni bil prepričan, da spi tu notri Polonica. Napoljed se je opogumil in je udaril po trdem, motnem steklu.
„Polonica!“ jo je šepetaje poklical.
V kamrici se ni nihče oglašil in Martin je ponovil:
„Polonica! Nekaj bi te rad vprašal.“
Zdaj šele se je okno odprlo in Polonica ga je karala:
„Domov pojdi! Tako sem se te ustrašila.“
„Zakaj.“
„Sem mislila, da je tisti Leopold iz Radovljice prišel sitnost prodajat. No, pojdi domov.“
„Ali Leopold gleda za teboj?“ Fantu se je glas tresel.
„Naj gleda.“
„Polonica, ali ga imaš rada?“
„Bog obvaruj! Videti ga ne morem.“
„A on tebe?“
Nič ne izprašuj! Domov pojdi.“
„Polonica!“
„Spat pojdi!“

„Polonica, daj mi nageljček!“
Bela roka je odtrgala nageljnov cvet in mu ga dala.
Martin je prijel polno, okroglo roko.
„Polonica, ali bi ti hotela priti k nam?“
„Kam?“
„I, na Vilibaldovo.“
„Zakaj ravno jaz?“
„Ker, ker te imam rad, no...“
„Nič se ne šali, Martin!“
„Resnico govorim.“
„Izpusti mi roko!“
„Nočem. Prej te ne bom izpustil, dokler mi ne boš odgovorila če boš prišla k nam.“
„Po materi žaluješ...“
„Cez pol leta ne bom več.“
„Misliš, da se smeš iz mene norca delati, ker si županov sin. Pri tej priči me izpusti.“
„Leopolda ljubiš,“ je zabavljal Martin, izpustil je pa ni.
„Nak, Martin, to pa ni res, Bog mi je pričel!“
„Res je. Zakaj pa nočeš obljuditi, da boš k nam prišla?“
„Martin zakaj se delaš norca iz mene?“
Poloničen glas je rahlo drhtel, roka ji je trepetala. Martin jo je tesneje prijel.
„Ali boš prišla k nam?“
„Polonica je molčala, Martin ji je prigovarjal:
„Reci, Polonica. Rad te imam in mojemu očetu si tudi po volji. Ali boš prišla k nam?“
„ — Bom, če Bog da...“
Izpulila mu je roko in zaprla okno. Fant je ostal sam na vrtu, vendar je bil srečen in kakor v snu se je podal domov. Sebi ni mogel verjeti, da ljubi dekle, s katero je zvečer prvič govoril. In spet mu je prišlo na misel.
„Marija taborska, ki ni pustila, da bi postal požigalec, mi je tuči tu pomagala. Marija taborska bo tudi ukrenila, da se bo vse prav in srečno izteklo.“
V dalji je črnela Volbenkova kočja. Martin se je spomnil, da mu je stari coprniki mater zastrupil in je klel. Potem pa se dovomil o tem. Srce mu je bilo mirno in srečno, zato ni mogel misliti, da bi mogel biti kdo v resnici zloben.

Iz teme je vstala pred njim mogočna Vilibaldova domačija, ki jo je imel v kratkem dobiti v roke. Domačija je spala, le v očetu čumati je še gorela sveča, rahel soj je bdel v temi. Martin je zlezal na svislj v seno, zaspati pa kar ni mogel. Snel je klobuk in je v temi božal nagelj, ki mu ga je odtrgala Polonica. S ceste je prihajala pesem tovornikov, ki so peli:

„Ko prvič sem te videl, o j, zala deklica, že nisem nič več vedel kaj je prostost srca.“

Martin je poslušal tovorniško pesem. Sladko in težko mu je bilo pri srcu. Kakor pesem mladih tovornikov na beli cesti, taka je bila njegova duša, vzdihovala je, da bi zatajila skrite solze, smeh je bil v njej, da bi našla uteho za tiho bol.

VII.

Leto tisoč štiristo tri in devetdeseto je bilo eno izmed najbolj čudnih let, kar jih je pomnila Kranjska. Vse dežele so trepetale v pričakovanju turškega vpada. Toda Turčija je bila mirna, Mohamed „Osvajalec“ mrtev, njegova oporoka pozabljena. Bajezit II. ni ljubil krvi in janičarji so mu le igrali in plesali, streljali na ptice in se za šalo borili med seboj. Begi in age pa so posedali po svojih kulah, grizli si brke, pili vino in se spominjali zlatih junaških časov. Hej, takrat so si naropali bogastvo. Zdaj pa ni bilo v konjuščnicah ne naropanih konj, ne dragocenih oblačil in naropanega zlatega, ne srebrnega posodja iz cerkva, gradov in samostanov. Stari sužnji so umirali, mladih ni bilo. Hej, vzdignili bi na noge vse, kar veruje v Alaha in v koran, planili bi in deželo prokletih džaurav! Zagorele bi vasi, gradovi, mesta, cerkve, samostani, turški konji bi teptali žito, z oltarjev bi jedli pšenico, junaki bi iz kelihov pili klostrsko vino! Dežela bi zaplavala v krvi, sinovi Alahovi bi se vračali nazaj, pijani od slavne zmage, vsi obloženi s plenom. Hej, šli bi, toda Matija Korvin zbira vojsko in Janko Sibinjani sto! na straži, kakor lev. Sli bi, nabrali bogastva, toda brani jim sultana Bajezita trdi ukaz.